

Betingelser. Jeg tror egentlig, at det vilde være det retteste, at det kongelige Teater ordnedes paa lignende Maade, som vi have ordnet Landsvageanstalterne, nemlig som en selvejende Institution, saa det fik en egen Direktion, der skulde klare det hele og kun staa i det Forhold til Staten, at den muligvis fik et mindre Tilskud, imod at Teatret paatog sig den Forpligtelse at opføre visse Stykker. (Bernitsen: Skulde de to Institutioner have fælles Direktion?). — Jeg vil ikke sige at Teatret skulde have fælles Direktion med Landsvageanstalterne, det kunde være et Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der kom med Afbrydelsen, kunde faa taget op til Droftelse, naar hele det Spørgsmaal kom til Forhandling. Endnu er Forholdet jo det, at hver Part forbeholder sig sin Mening. Vi, som staa paa, at Teatret egentlig skulde bære sig eller i alt Fald hjælpe sig med et lille Tilskud, beholde vor Mening, og de, der holde paa, at Staten skal drive Teatret, beholde deres Mening. Da nu det Forbehold, som er taget fra vor Side, finder sit Udtryk i et Vædringsforslag, der er stillet fra vor Side, er der ingen Grund til yderligere at dvæle ved Vædringsforslaget eller tale om, hvorledes man efter sin uforgribelige Mening vilde have Teatret drevet.

Der er imidlertid et Punkt, jeg maa omtale, fordi det angaar et Vædringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet, og som jeg ikke har kunnet være med til at tiltræde. Det er Vædringsforslaget om elektrisk Belysning paa Teatret. Jeg ser nok, at der er en Del Grunde, der tale for at gaa over fra Gasbelysning paa Scenen til elektrisk Belysning; jeg var jo ogsaa sammen med andre Medlemmer af Finansudvalget nede at se paa Forholdene og fandt det ganske vist meget varmt der nede, ligesom jeg ogsaa mærkede, at det var ret tørt der nede. Jeg vil dog sige, at naar der her inde tales saa stærkt om den store Brandfarlighed, da er det dog maasse mindre forsigtigt. Sagen er jo den, at det ikke kan gavne nogen, at man i Folketinget taler om at det kongelige Teater er meget brandfarligt. Det kan ikke gavne Publikum, som i Tilfælde af en Katastrofe er ængstelig nok i Forvejen, og det kan tilvise heller ikke gavne de Folk, som ere paa Scenen. Jeg maa sige, jeg

tror ikke, Brandfaren er saa stor, som her tales om, i alt Fald har jeg ikke været bange for at stille det Spørgsmaal sammen med de andre Teatret vedkommende, idet jeg mener, at Ombygningen og Indlæggelsen af det elektriske Lys burde været afgjort sammen. Hvad Publikum angaar, mener jeg, at Brandfaren ikke er stor i det kongelige Teater. Jeg er jo ganske vist ikke saaledes kendt med det kongelige Teaters Bygninger, at jeg kan sige, jeg sender dem ud og ind. Men saa vidt jeg skønner, er det saaledes, at, hvis der kommer Ild paa Scenen, er Forbindelsen med den Del af Teatret, hvor Publikum befinder sig, afbrudt i det Øjeblik, Tærntæppet gaar ned. Og hvis Publikum ikke bliver alt for ellevidt af Stræk, er det ikke værre, end at Folk ganske rolig kunne rejse sig op, tage deres Tøj og gaa deres Vej; thi der vil gaa lang Tid, inden Ilden kan naa Tilskuerpladsen. Det vil blive Publikums Stilling under en saadan Katastrofe. Hvad derimod Scenen angaar, er det vist nok, at de utallige Gasblus kunne være meget farlige paa Grund af Gassens udtørrende Egenstaber. Men saa vidt jeg skønner, udvises der en meget stor Paapasselighed; Brandvæsenet er til Stede paa ethvert Punkt, hvor der kan være Tale om, at der kan ske noget, det er sikkert, og det er ogsaa godt, at det er Tilfældet. Den Belysning har Teatret nu haft hele Tiden, siden dette Teater blev bygget, og der er jo ingen Althet sket. Det vilde jo ogsaa være sørgeligt, om saadant skulde ske. Jeg føler mig altsaa overbevist om, at vi godt fra vor Side kunne paatage os det Ansvar at vente et Aar endnu, indtil vi kunde faa samtlige Spørgsmaal vedrørende det kgl. Teater afgjorte paa en Gang. Selve det Flertal, som gaar ind paa Forslaget om det elektriske Lys, er jo heller ikke mere forstrækket for Brandfaren end, at det siger til Ministeren: Ja, vi gaa ind paa det elektriske Lys, men hvis Ministeren ikke kan tvinge Kjøbenhavns Kommune til at sælge Electriciteten lidt billigere, skal det alligevel vente til et andet Aar. Men naar man staar over for en overhængende Brandfare, kan det ikke gaa an, at vi gaa til Kommunen og sige: Vi ville have Electriciteten lidt billigere, og hvis I ikke ville give os det, lade vi Brandfaren og det hele